

Maria Antònia Munar, ex-consellera de Cultura de Balears

“EI PP vol una UM submissa i ara s'ha adonat que vol tenir veu pròpia”

L'ex-consellera de Cultura ha aconseguit, amb només una setmana, fer-se amb les regnes del seu partit. Després d'uns dies realment agitats, Maria Antònia Munar dóna la seva versió dels fets i de l'estat del seu partit en aquests moments.

La cita era a les set de l'horabaixa, al Parlament. Just una setmana després de la seva destitució com a consellera de Cultura. L'entrevista es retarda un poc. Maria Antònia Munar i el president Canellas es reunien, precisament a aquella hora, al despatx del president del Parlament. Terreny neutral. Només set dies després que Canellas intentàs neutralitzar políticament Munar, havia de reunir-se amb ella en terra de ningú per demanar-li negociar una possible reforma de la Llei d'Espais Naturals. Tot un símbol que la Munar és encara políticament viva.

—Ara que ja ha passat una setmana de la destitució, ¿què li semblen les raons adduïdes pel president?

—Crec que eren una excusa per a destituir la consellera de Cultura i, alhora, presidenta d'Unió Mallorquina.

—¿És a dir, que vostè no posà en perill el pacte entre el Partit Popular i Unió Mallorquina?

—No he declarat mai res que suposàs posar en perill el pacte. I la prova és que les manifestacions que he fet jo sobre la Llei de Ports Esportius (reticents a aprovar aquesta llei) les han fetes també alcaldes del PP, en el sentit que aquest pla de ports esportius hauria de ser més restrictiu.

—¿S'esperava la destitució?

—En unes declaracions que vaig fer a mitjan juny ja deia que sabia que existia una certa intenció de llevar-me del mig, per dir-ho d'alguna manera.

—¿S'ha sentit traïda pels càrrecs d'UM que han donat suport a Canellas?

—No. Ja sabia que això podia passar. Una altra cosa hauria estat si no m'ho haguessin esperat.

—¿Com considera el fet que el president Canellas hagi triat interinament, fins el nomenament definitiu del seu substitut, el conseller d'Economia, se-

nyor Forcades, per fer-se càrrec de la Conselleria de Cultura?

—S'hi havia de posar a algú i crec que un conseller que no aixeca reticències és precisament el senyor Forcades. És un home que s'ha manifestat en prou ocasions amb un cert sentiment nacionalista i que s'ha dut bé amb els col·lectius culturals, als quals ha ajudat.

No crec que tenguí cap tipus de problema i pens que és una decisió encertada.

—Deixant de banda el nomenament interí del senyor Forcades, que sembla un signe clar de voluntat continuista, si més no temporalment, ¿pensa que la seva destitució i un hipotètic substitut que no sigui d'UM, poden representar un tomb polític del govern Canellas cap a posicions més conservadores i menys sensibles al fet lingüístic i cultural?

—Lògicament, dependrà de la persona que estigui al capdavant de la conselleria. Si és d'UM, seguirà amb la línia que el partit decideixi. Si la persona fos del PP, sens dubte, la política seria bastant diferent.

—Tradicionalment, s'ha interpretat que vostè, juntament amb el senyor Forcades, formaven una mena de grup nacionalista dins del govern amb un quasi perenne enfrontament amb un altre sector, més conservador. La seva sortida del govern, ¿és una victòria d'aquest sector conservador?

—M'imagin que ells així ho deuen considerar.

—Vostè ja ha declarat que per part d'UM hi ha la voluntat de mantenir el pacte, però si vostè manté les reticències respecte als ports esportius i la reforma dels espais naturals, ¿no creu que es farà inviable el pacte?

—Miri, UM sempre ha estat reticent a la proposta de modificació de la Llei d'Espais Naturals per una sèrie de raons com eren el fet que no hi hagi hagut informació pública, perquè és una propos-

“Com que no poden neutralitzar-nos des de les bases

ta partidista i no estudiada pel govern, perquè s'hauria d'haver fet una reunió per a detectar tots els errors formals que puguin haver-hi... I tot això no s'ha fet.

D'altra banda, l'altra llei, la de ports esportius, ens sembla una llei molt permissiva.

Pens que en aquests moments s'ha de ser molt més restrictiu en tot el que pugui ser posar una gota més de ciment a

les Illes. De tota manera, tant sobre un tema com sobre l'altre encara no hi ha una decisió formal presa pel partit.

—Aquestes lleis arribaran al Parlament i s'hauran de votar. Com a presidenta d'UM, ¿se sent segura de l'actuació dels seus diputats quan arribi el moment?

—No.

—La visible ruptura de la disciplina de vot i, consegüentment, l'allunyament de certs càrrecs del partit pel qual foren elegits, més el fet que vostè no sigui ja membre del govern, ¿li permet ara reorientar UM per arribar a crear un

—Primer fou Jeroni Albertí l'eliminat de la presidència d'UM, precisament quan volia fer del partit una força amb més opció de poder. Ara, aquest intent d'eliminar-la políticament. Sembla com si al PP li posàs un tant nerviós tenir un soci de govern que vulgui ser alguna cosa més que un simple apèndix seu...

—Pens que el Partit Popular pensava que ja per sempre UM seria un partit que estaria a la UVI i que quan el necessitàs l'aniria a cercar, però sempre tenint-lo totalment submís.

S'ha adonat, ara, que UM —el Comitè Executiu, el Consell Polític, les bases del

—No, en absolut. Si hagués estat conscient del que es preparava en aquells moments, ho hagués aturat. Una altra cosa és que jo ho pogués pensar. Però no, com s'ha vist posteriorment, si hagués estat conscient del que passava ho hagués pogut tallar.

Jo vaig reaccionar tot d'una per saber el que pensava la gent del meu partit. I em vaig trobar que majoritàriament se'm donava suport.

El que havia passat és que hi hagué alcaldes d'UM que signaren [el document de suport als pactes, que representava en la pràctica l'eliminació de Munar] perquè se sentiren pressionats, altres el signaren sense saber ni remotament que això significava la destitució de la seva presidenta... I és que era directament el president el que telefonava als batlles per a citar-los... I això no són maneres.

I després de reunir el Comitè Executiu i el Consell Polític resultà que realment només havien estat tres o quatre persones les inductores de tot aquest afer. Jo ho vaig platejar molt clar: ¿vostès què volen?, ¿la desaparició del partit o volen que continuem?

La immensa majoria decidí continuar-hi i es mostrà totalment contrari al fet que un altre partit s'immisceixi dins del nostre.

No obstant, som conscients que com a partit petit i frontissa, els grans sempre voldran neutralitzar-nos. I com que no ho poden fer des de les bases del partit, el que fan és intentar "comprar", sigui dit entre cometes, els nostres càrrecs. Un sistema de governar d'allò més antidemocràtic.

—¿UM està ara en disposició de començar a parlar amb altres partits nacionalistes per formar una convergència de forces nacionalistes de centre?

—El primer que cal és refer el meu partit. Ara és el millor moment per fer-ho. Una vegada relançada UM i que jo sàpiga realment de quines persones del meu partit puc disposar, llavors serà el moment de parlar amb altres forces. Mai abans, perquè quan comencem aquestes hipotètiques converses vull estar molt segura de què parlam, amb què comptam i cap on anam.

—Una darrera pregunta. ¿Creu vostè que el president Cañellas cometé un error polític quan la destituí?

—Aquestes coses només es veuen al llarg del temps, i serà el temps el que ens dirà si s'ha equivocat o ha encertat.

Miquel Payeras

d'Unió Mallorquina, intenten comprar els nostres càrrecs públics".

JOAN GELIA

partit nacionalista d'amplia base, com ha manifestat alguna vegada?

—Això és així com vostè diu, exactament. No obstant, preferiria que no es rompés el partit i que els acords del comitè executiu fossin respectats per tots els diputats. Ara bé, sóc molt conscient que pot passar una altra cosa.

Si així passàs, pens que UM podria expressar més lliurement el seu pensament.

partit— té ganes de ser un autèntic partit, amb veu pròpia, i que vol anar a les pròximes eleccions amb opcions d'obtenir uns bons resultats.

—Fa una setmana vostè era destituïda. Tothom la donava per morta. El mateix dia, però, vostè va reaccionar molt hàbilment. Això ha fet pensar a alguns que vostè ja s'ho tenia preparat, que ja sabia el que passava, ¿és cert?